

SUCHOLOŽSKÉ LISTY

WWW.SUCHALOZ.CZ

ČÍSLO 3

ROČNÍK XIV/2015

Slovo starosty

Vážení spoluobčané,
„letošek“ se nám už překulil do jeho poslední části, do podzimu. Dřevo na zimu máme připravené, pole a zahrady poorané a připravené k zimnímu odpočinku. Celý rok jsme sledovali a medii byly informovány o „uprchlické krizi“ a o hrůzách, které se ve světě poslední dobou dějí. Ovlivňují i náš život „současné hrůzy“, byť se dějí tisíce kilometrů daleko? Je možné i v současné době zůstat sami sebou?

Myslím si, že to je právě to nejdůležitější – zůstat sami sebou, být hrdí na to odkud jsme, kde žijeme, vážit si a bránit naši kulturu a naše hodnoty. Ano, pomáhejme těm rodinám, které nemohou za dění ve svém státě a hledají pomoc jinde, ale myslím si, že důležitá je po-

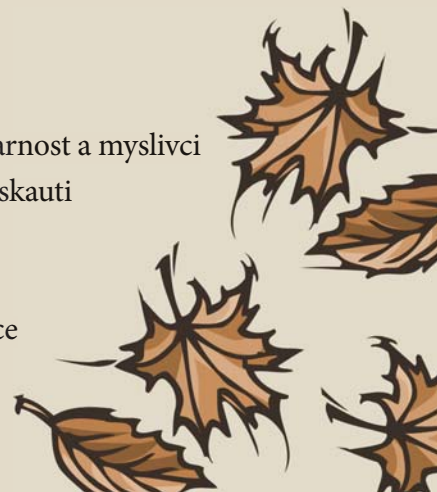
moc přímo u nich v zemi, v jejich prostředí a kultuře, tam kde jsou doma! Proto budme hrdí na náš domov a na to, kde žijeme!

Poklidný letošní podzim Vám všem přeje

Váš starosta
Václav Bujáček.

Akce, které nás čekají:

- 24. 10. – Sucholožská stopa – výšlap na Velký Lopeník – pořádají skauti
- 25. 10. – Svatohubertská mše v kostele sv. Ludmily v Suché Lozi – pořádá farnost a myslivci
- 27. 10. – Lampiónový průvod – sraz v parku u kostela v 18 hod. – pořádají skauti
- 21. 11. – Kateřinská zábava v obecním sále v Suché Lozi
- 5. 12. – Mikulášský jarmark v obecním sále od 15 hod. – pořádají skauti
- 11. – 13. 12. – Staromoravské Vánoce v muzeu – pořádá kulturní výbor obce
- 24. 12. – Roznášení Betlémského světla – skauti
- 27. 12. – Vánoční koncert „Narodil se nám Spasitel“ – pořádají Plkotnice
- 31. 12. – Výšlap na „Sucholožskou rozhlednu – pořádá Obec Suchá Loz

PŘÍBĚHI K ZAMYŠLENÍ ... ZAČÁTEK KONCE KAŽDÉHO NÁRODA

Americký profesor ekonomie na místní vysoké škole by nikdy nenechal propadnout jediného studenta, ale v poslední době nechal propadnout rovnou celou třídu. Třída trvala na tom, že Obamův socialistický model funguje, že nikdo by neměl být chudý ani bohatý, všichni by měli být zhruba na stejné úrovni.

Profesor řekl: „OK, uděláme v této třídě experiment Obamova plánu.“

Známky z jednotlivých testů zprůměrujeme a všichni tak budou dostávat stejnou známku

jako je průměr třídy, takže nikdo nepropadne, ale nikdo ani nedostane za 1.“

Po prvním testu byly známky v průměru a každý student dostal za 2.

Studenti, kteří tvrdě studovali, byli trochu zklamaní a studenti,

kteří studovali málo, byli spokojeni.

U dalšího testu studenti, kteří studovali málo, studovali ještě méně a ti, kteří studovali hodně, se rozhodli, že jim průměr stačí, takže i oni studovali málo. V tomto testu byl průměr 4! Nikdo nebyl spokojený. Při třetí zkoušce byl průměr 5. Jak zkoušky pokračovaly, průměr se nikdy výrazně nezvýšil, vše se zvrhlo v následné hašteření, obviňování a nadávky. Nikdo nechtěl studovat ve prospěch někoho jiného. K jejich velkému překvapení všichni propadli.

Profesor konstatoval, že socialismus už z principu nemůže fungovat, protože odměna za práci může být skvělá, lidé mohou mít motivaci uspět, ale když si vláda jejich odměnu vezme ve prospěch jiných, nikdo se nebude snažit nebo nebude chtít uspět.

Pět vět, které se vztahují k experimentu:

1. Nemůžete legislativou udělat z chudých prosperující a prosperující legislativně odstavit od příjmů.
2. Co dostane jeden člověk, aniž by si to odpracoval, to musí odpracovat jiný člověk, aniž by za tuto činnost obdržel odměnu.
3. Vláda nemůže dát nikomu nic, aniž by si to dříve nevzala od někoho jiného.
4. Nelze rozmnožit bohatství tím, že se rozdělí.
5. Jestliže si polovina lidí představuje, že nemusí pracovat, protože se druhá polovina o ně postará, a když druhá polovina zjistí, že není dobré pracovat, protože někdo jiný bezpracně dostane to, co oni vytvořili, tak to je začátek konce každého národa.

OBCE SE LETOS DAŘILO ZÍSKÁVAT DOTACE

Sami jste asi viděli, že letos, se toho opět v naší obci hodně událo – ať se to týká stavebních činností, tak i kulturní život byl velmi bohatý.

Jak je již uvedeno v názvu článku, tak letos, o co jsme požádali v rámci dotací, na vše jsme dostali.

1. **Zateplení hasičské zbrojnice a smuteční síně na hřbitově** – zde jsme získali dotaci asi ve výši 70% ze SFŽP ČR (Státní fond životního prostředí ČR). Zateplení hasičské zbrojnice stálo 746.757,- Kč (finanční spoluúčast obce byla tedy cca 224.000,- Kč) a smuteční síně na hřbitově 1.599.683,- Kč (finanční spoluúčast obce byla tedy cca 480.000,- Kč). Obě akce budou dokončeny do 30. října 2015.

hasičská zbrojnice

obřadní budova

obřadní budova

2. Oprava oplocení hřbitova – na tuto akci nám přispěl 40 % Zlínský kraj v rámci POV (Program obnovy venkova). Celá akce, tedy, nové kovářské výplně, dvě nové brány, dvě nové branky, umytí a vyspárování stávajícího kamenného oplocení, položení nových stříšek na kamenné sloupy a pod kovářské výplně a zdivo (tyto plochy jsou obloženy přírodní kamennou dlažbou) a oprava vymrzlého zdiva z bílých cihel včetně položení okapniček na toto zdivo pro odvod vody bylo naceněno na 1.848.000,- Kč, tedy dotace činí 739.000,- Kč. Akce bude dokončena do 30. října 2015.

3. Nákup nového automobilu na svoz bioodpadu – byla možnost získat dotace na nákup nového automobilu (multikáry) včetně hákových kontejnerů na odvoz posečené trávy aj. bioodpadu. Tato akce je dotovaná opět ze SFŽP ČR (Státní fond životního prostředí ČR) a zde jsme získali dotaci 90%, což při nákupu automobilu za 2,4 mil. Kč činí 2.160.000,- Kč, tedy obec doplatila 240.000,- Kč. Automobil byl dodán do 30. 9. 2015.

4. Rekonstrukce kapliček sv. Petra a Pavla a Cyrila a Metoděje – celkové opravy – podřezání zdiva, odizolování, nové vnitřní omítky, nové venkovní omítky včetně fasády, výměna střechy (trámů, krovů, krytiny) stojí 430.000,- Kč a nám se podařilo získat dotaci ve výši 300 tis. Kč z programu Ministerstva pro místní rozvoj ČR, Dotační titul č. 4 – Oprava sakrálních staveb. Tyto stavební úpravy budou dokončeny do 30. října 2015.

Chtěl bych především moc poděkovat našim manažerům Východního Slovácka, Pavlu Radovi a Milanovi Baukovi, za jejich práci při zpracovávání úspěšných žádostí, výběrových řízení, žádostí o proplacení a závěrečných vyhodnocení všech dotací!!!

ČINNOST A PRÁCE NAŠICH OBECNÍCH ZAMĚSTNANCŮ A VPP

V letošním roce, díky našim obecním zaměstnancům včetně pracovníků, které jsme získali z úřadu práce na veřejně-prospěšné práce, jsme spoustu prací udělali sami, tedy svépomocí.

1. **Oprava staré stodoly na skladovací prostory** – obec v současnosti vlastní spoustu zařízení – ramenovou sekačku, multikáru, lešení, popelnice, různý stavební materiál aj., a bohužel kapacity na uskladnění máme omezené, tak jsme se rozhodli opravit tuto stodolu na pořádnou skladovací plochu. Dalším důvodem byl špatný stav střechy, štítů, vrat – docházelo k prokousávání kabelů od kun, zatékání do zdiva aj. Všechny tyto práce zvládli naši zaměstnanci včetně těch z úřadu práce pouze za materiál.

oprava stodoly

2. **Vybudování přístřešku a kamenného krbu v obecnímu muzeu** – opět tuto akci jsme zvládli pomocí našich pracovníků pouze za materiál.
3. **Drobné stavební práce na oplocení hřbitova a na smuteční obřadní síni** – zde zaměstnanci zabetonovávali patky na usazení nových bran, vydláždění ploch pod branami, vyřezání starých rámců oken, zasekání elektriny ve smuteční obřadní síni, sádko-kartonové stropy, obložení zdiva obkladem (sokl) aj.
4. **Obci se podařilo odkoupit poslední pozemek na „Vinohrádkách“**, který jsme museli vyřezat, vyčistit, vyfrézovat nálety a zasadit novými stromy – trnkami.

Včetně těchto prací samozřejmě museli zvládnout každoroční, řekl bych již „tradiční“ práce – sečení trávy, příprava hodů, opravy na obecních budovách, vodovod, veřejné osvětlení, práce v obecním lese, opravy a půjčování obecní techniky, provozování tábora „Lubná“ a spoustu dalších prací, proto bych chtěl všem moc poděkovat, za tuto jejich činnost, protože díky jejich šikovnosti ušetří obec ročně statisíce korun!!

Moc Vám díky!

BRIGÁDNICI NA OBCE

Každoročně obec přes prázdniny dává možnost studentům si přivydělat v rámci brigády. Letošek tomu nebylo jinak, přihlásilo se asi 25 zájemců, kteří vykonávali různé práce – hrabání potoka, čištění v lese, vyžínání pasek, opravy oplocenek

větrolamů, stavební práce s našimi zaměstnanci, údržba veřejné zeleně v parcích, čištění chodníků, nátěry lávek, odpočinkových bodů, úklid tábora „Lubná“. I těmto všem patří díky!

ŽIJÍ MEZI NÁMI

Michal Gregárek, „Sucholožský“ rodák, který se i v současnosti aktivně zapojuje do dění v obci, píše články do „Sucholožský listů“, je náš správce zvukové techniky, zvučí jednotlivé kulturní akce, opravuje a vyrábí nové komponenty zvukové techniky.

Strýcu, úvodem bych Vás rád poprosil o krátké Vaše představení, takový letecký pohled na Váš dosavadní život, rodinu, záliby aj..

Narodil jsem se v roce 1945 a jsem jeden ze tří dětí – mám bratra a sestru. Po základní škole jsem vystudoval gymnázium v Uherském Brodě, i když jsem měl v minulém režimu zakázané studovat – měl jsem být pracovník v zemědělství, ale na přímluvu mého strýce Adamce, který měl ještě své kolegy na gymnáziu, mě přijali a po gymnáziu jsem vystudoval fakultu elektrotechniky v Brně.

Máte tedy titul Ing?

Ano.

A elektrotechnika Vás držela celý život?

Je to moje celoživotní záliba – 19 let jsem pracovat v podniku Tesla – nejdříve jako vedoucí celostátního servisu, potom jako samostatný pracovní generálního ředitelství, potom jsem přešel do JZD Havřice, kde jsem si z Brna přivedl výrobu měřících přístrojů a zde jsem pracoval jako vedoucí, dále jsem asi 3 roky pracoval jako OSVČ – vyráběli jsme elektro-zařízení pro USA, ale po útoku v New Yorku na „dvojčata“, zákazníci, celou výrobu stopli a musel jsem podnikání zastavit.

Takže zničení dvojčat v USA mělo vliv i na Vaši práci?

Přesně tak.

Zajímavé.

No a potom jsem učil na Střední průmyslové škole Slovákých strojů až do důchodu.

A učil jste jaký předmět?

Samozřejmě jsem vyučoval předměty, které se týkají elektrotechniky-slaboproud, silnoproud a autoelektriku .

Vím, že jste i dlouhou dobu zastával funkce na obci. Jak vzpomínáte na tuto dobu?

V roce 1971 jsem byl členem školní a kulturní komise, od roku 1972 jsem dělal předsedu školní a kulturní komise a od 1976 jsem dělal místopředsedu na tehdejší MNV až do roku 1986. V roce 1976 se začal dělat vodovod, a to díky tomu, že v obci byla žloutenka kvůli vodě ze studny v horní škole – my jsme nebyli spádová obec, proto jsme neměli nárok na žádné finance, ale díky tomu, nám okres peníze uvolnil. Protože jsme vodovod zvládli asi za 40% ceny, díky tomu, že jsme si spoustu věcí dělali sami. No a nechtěli jsme zbytek peněz vracet, tak jsme se dali do stavby smuteční obřadní síně. Samozřejmě vše bylo v tomto režimu složitější – čekání na materiál, povolení aj. – abychom vše urychlili, tak nám velmi pomáhala „Sucholožská slivovička“ – každý dodavatel po ochutnání vše urychlil, takže například panely na obřadku jsme měli do tří týdnů, chladírnu do obřadky do měsíce. A spousta dalších perliček. V roce 1991 – 1992 jsem dělal posledního předsedu „Národního výboru“.

Mimo vodovodu a obřadky se co ještě dělalo?

V akci Z se dělalo všechno možné – postavila se školka, chodníky, veřejné osvětlení aj. Zajímavé bylo, že každou sobotu lidé chodili – vždy bylo min 15 lidí – chodili jednotlivé spolky a pracovali zadarmo na různých obecních stavbách.

Myslíte si, že by to bylo možné i v dnešní době, takto pracovat pro obec?

No to v žádném případě – lidi úplně zapoměli, že je to hlavně pro ně, ne pro obec. Ale to je vše dnešní dobu.

A podařilo se i obec uchránit od nějakého „většího“ zájmu?

Ano – přes Suchou Loz měla vést dálnice – v našem dvoře měla být cedule 72 km dálnice – směr

na Slovensko. U Trenčína měla být křižovatka. Samozřejmě jsme byli proti, když jsem plány viděl, tak spousta domů by musela být zrušena. Zajímavostí bylo, že ty mapy byly ještě někdy ze třicátých roků, kde tu bylo pár domků, ale v době výstavby, byla už dědina hodně rozvětvená. Dotlačili jsme je tedy, aby udělali obchvat obce – byly další jednání, kde jsme je přizvali na místo, aby viděli, jaké jsou tu povětrnostní podmínky. Nakonec se tedy udělal obchvat kolem dědiny, obec by zůstala zachovaná. Vše ale skončilo tak, že z celé stavby sešlo.

A jaký byl kulturní život v obci?

Podarilo se nám získat repasovanou promítací kameru i s plátnem, tak se začalo v kulturáku promítat, kateřinská zábava se udržovala pořád – zde, když někdo pořádal nějakou zábavu, tak pokud byla krojovaná a hrála dechovka, měli sál zadarmo, jen jsme chtěli, aby po zábavě dodali knihu do knihovny – pro rozšíření knih v knihovně. Hody probíhaly také – střídali se po roku v pořádání zábav hasiči a fotbalisté, aktivní byl ještě červený kříž.

A co dožínky, fašank?

Dožínky po spojení družstva už nebývaly, fašank občas nějaký rok se ročník domluvil a chodili maškary, ale to nebylo pravidelné.

Tak vím, že vaše záliba je v myslivosti.

A nyní ještě ve včeličkách.

Ano?

5 let jsem včelařem.

A myslivcem jste od kdy?

V roce 1985 jsem úspěšně složil myslivecké zkoušky a od té doby je to má záliba.

Dělal jste i předsedu myslivců v Lozi – tak můžete vzpomenout nějaké zajímavosti z vaší činnosti?

Hned od začátku jsem pracoval jako finanční hospodář, tehdy jsme ještě byli spolu ve sdružení s „Bánovským“ myslivcem a po revoluci, jsem na okresním mysliveckém sněmu vystoupil s myšlenkou o oddělení a aby vzniklo jen myslivecké sdružení v Suché Lozi. Moc tomu okres nakloněn nebyl, ale podařilo se nám to, jako prvnímu sdružení v našem okrese. Později k nám chodili na radu i další myslivecké spolky, které se chtěli oddělit – Prakšice a i nějaké spolky od Hradiště. Po rozdělení jsem nastoupil na funkci předsedy MS Březina a tuto činnost, jsem zastával 13 let.

Nějaká vzpomínka na myslivost?

Vzpomínka – při vypouštění daňku do obory mně zůstala jizva na nose od jednoho z daňků, ale nebylo to nic vážného – dostal jsem dezinfekci (štamplu slivovice) a pokračoval ve vypouštění ve-sele dále.

A poslední otázka – co byste chtěl vzkázat čtenářům?

Aby dědina byla soudržná a lidi si byli více blízko – jak vidím, ty betonové zdi kolem některých domků, tak je mi až líto.

Strýcu, moc díky za Váš rozhovor a díky za vše, jak se neustále zapojujete do dění v obci!

Rozhovor uskutečnil Bc. Václav Bujáček

Evropské peníze do škol

Všichni víme, jak je důležitá v dnešní době znalost cizích jazyků.

Proto jsme na naší škole zvolili výuku anglického jazyka již v 1. a 2. ročníku jednu hodinu týdně.

Chtěli jsme, aby naše děti byly částečně připraveny na 3. ročník, kdy mají týdně 3 hodiny.

V září tohoto školního roku

byla vyhlášena Výzva č. 57. Žádosti o dotaci jsme využili a projekt poslali.

Název klíčové aktivity zní **Rozvoj individuálních ústních komunikačních dovedností žáků v anglickém jazyce formou blendet learningu.**

Cílem klíčové aktivity je podpora rozvoje individuálních ústních komunikačních dovedností

žáků v anglickém jazyce na základních školách formou řízené, kombinované

a individualizované výuky na základě přirozené posloupnosti jednotlivých fází osvojování cizího jazyka, tj. poslech – mluvení – čtení – psaní.

Žáci se budou přes internetové stránky vzdělávat a více zdomakovat v cizím jazyce.

Sucholožské hody – 30. výročí školní budovy

Sucholožské hody – 30. výročí školní budovy

Sucholožské hody – 30. výročí školní budovy

Sucholožské hody – 30. výročí školní budovy

Sucholožské hody – 30. výročí školní budovy

Sucholožské hody – 30. výročí školní budovy

Cesta za klíčem školy

Cesta za klíčem školy

Pasování prvňáků

Divadelko Šikulka 1. ročník

Vaření trnek – Dolní Němčí

Slavnosti vína v Uherském Hradišti

Slavnosti vína v Uherském Hradišti

Čtenářská dílna 2.+3. ročník

Čtenářská dílna 2.+3. ročník

Projekt 72 hodin

Projekt 72 hodin

Projekt 72 hodin

Čtenářská dílna 4.+5. ročník

Suchá Loz plná strašidel - školní soutěž

Výhra ve sběru papíru

Opět nám už sychravý a trochu mračivý podzim zaťukal na školkové okénko a co se děje za ním, se můžete podívat na následujících fotěčkách. U nás ve školce je i přesto stále veselo.

Začátek školního roku nám zpříjemnily pohádky paní Horákové.

Seznámili jsme se s maňáskem „myslivcem Jedličkou“, který nás bude provázet všemi činnostmi po celý rok a přibližovat nám tentokrát lesní svět. Přišel nás navštívit i pan myslivce Václav a říkal nám, jak se má správný ochránce lesa chovat.

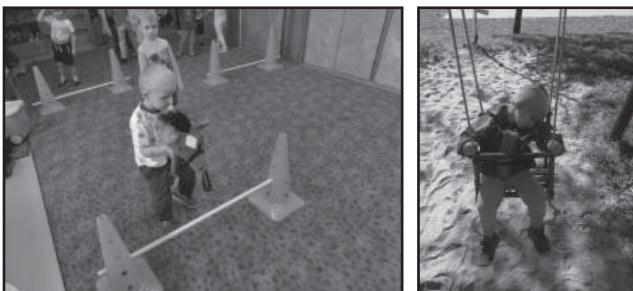
V září jsme si povídali o víle Jeřabince, která střeží strom Jeřáb, důležitý nejen pro ptáčky, ale také pro lidi, jako zdroj vitamínů- víle jsme navlékali korálky.

Podzim nám poskytl další vitamíny, které nás udržují fit. Z ovoce a zeleniny jsme si společně připravili salát, upekli jsme si jablčný štrúdl, na nové interaktivní tabuli jsme se dívali na jablíčkovou pohádku, o řepě jsme si pohádku zahráli a z dýně jsme si vydlabali strašáka.

A po takové vitamínové bombě máme spoustu energie na skotačení a potom už zbývá odpočinek na postýlkách, ale náš kamarád to zvládl i na zahradě na čerstvém vzduchu. ☺

Nashledanou v zimě v. uč. Martina Horňáková

Rozhovor s paní učitelkou Michaelou Kopuncovou z MŠ

1. Můžete se nám krátce představit?

Jmenuji se Michaela Kopuncová. Bydlím v Suché Lozi a zde jsem také navštěvovala MŠ a ZŠ do 5. třídy. Do 6. třídy jsme dojížděli do ZŠ Josefa Publíka v sousedním Bánově. Po dokončení ZŠ mé studium pokračovalo na SPgŠ Boskovice, kde jsem odmaturovala v oboru předškolní a mimoškolní pedagogika.

vykreslují omalovánky a při výtvarné činnosti se jim nejvíce líbí práce s neobvyklým materiálem (písek, látky, přírodniny, prstové barvy.)

2. Jak dlouho pracujete v naší školce?

Pracovala jste i někde jinde?

Po dokončení studia jsem půl roku pracovala v MŠ v Nivnici a odtud jsem přešla do naší MŠ v Suché Lozi, ve které pracuji rok a půl.

3. Co je nejtěžší při práci s malými dětmi?

Podle mne je nejtěžší udržet pozornost dětí a vymýšlet program, který je zaujme a bude bavit. Ale myslím, že kdo má tuto práci rád, tak si poradí.

4. Jaké jsou dnešní děti? Co děti ve školce baví?

Jaké jsou jejich nejlepší hry a činnosti?

Dnešní děti jsou zhýčkané moderní dobou - telefony, počítači, televizí a podobnými vymoženostmi. Dávno nejsou plné ulice a hřiště dětí, které si společně hrály a těšily se na další dny. Většinu dětí baví individuální činnost (hry se svojí oblíbenou hračkou). Ze společných aktivit je nejvíce baví pohybové hry. Rády doprovází písničky Orffovými nástroji, rády

6. Pamatujete se na svá vlastní školková léta?

Z mých "školkových" let mám v živé paměti snad jen to, jak mě nutili jíst špenát. A povedlo se, nyní mám špenát ráda.

7. Práce ve školce je určitě velmi náročná. Jak relaxujete, co ráda děláte ve volném čase?

Nejvíce se po práci těším na relax u kávy se svými nejbližšími a procházku se psíkem.

8. Co byste popřála naší škole, dětem, učitelům?

Začala bych asi u paní ředitelky a učitelek. Těm přeji pevné nervy a hodně nápadů při přípravě dětí pro další život. Dětičkám přeji co nejvíc krásných dní, štěstí ve škole a spoustu kamarádů a zážitků, na které budou celý život v dobrém vzpomínat. Škole bych popřála snad jen hodně dětí.

Děkuji za rozhovor. Mgr. Hana Beníčková

SKAUTSKÉ STŘEDISKO SUCHÁ LOZ

INDIÁNSKÝ TÁBOR, LUBNÁ 25. 7. - 2. 8. 2015

Tábor, nejočekávanější událost, která je vyvrcholením celoročního skautského programu. Ten letošní, indiánský, jsme zahájili v sobotu 25. 7. 2015 na Lubné.

Po příjezdu na tábor byli indiáni pomocí hry rozděleni do šesti kmenů – Arikarové, Čejeni, Čipevajové, Kaddové, Kutenajo-

vé a Vintuové. Každý kmen měl svého náčelníka, který se později utkal s ostatními náčelníky v boji o barvu kmene. Před večerí měli všichni indiáni vyrobenou čelenku a kmenové vlajky. Večer ke slavnostnímu táborovému ohni za námi přišli duchové zemřelých indiánů, kteří nás přišli varovat před zlými indiány

z kmene Hurónů. Jeden z duchů nám prozradil, že na Velké hoře Bohů můžeme hledat ochranu, avšak na tak dalekou cestu se musíme pořádně připravit, zdokonalit všechny smysly a stmelit naše kmény.

A tak během tábora indiáni mezi sebou poměřovali své síly, znalosti a šikovnost ve střelbě

z luku, v orientaci, ve hře lakros a v ringu, v odvaze při zkoušce odvahy, ve vaření čaje z místních bylinek, a v dalších indiánských dovednostech. Za každé zkoušky a branné soutěže získávaly kmeny kousky mapy, které měly za úkol společně slepit a podle mapy se poté vydat na Velkou horu Bohů.

Po náročných zkouškách měli indiáni možnost si odpčinout u rukodělných činností. V neděli za námi přijela Martina Mahdalová, která nám ukázala, jak se pracuje s keramikou, vytvořili jsme si spoustu krásných věcí a vyzkoušeli si tvorbu na keramickém kruhu.

V úterý jsme si vyrobili indiánské masky ze sádry a prožili krásné a jedinečné chvíle při hře na indiánské bubny pod vedením šikovné lektorky. V dalších dnech jsme si ušili indiánské mokasíny a vyrobili si originální lapače snů.

Ve čtvrtek nastal čas, vydat se na Velkou horu Bohů a žádat o pomoc před zlými Huróny,

kteří již dvakrát vnikli do našeho tábora. Cesta nebyla náročná, ale i při ní jsme museli ukázat, že si dokážeme v každé situaci poradit. Každý kmen musel získat potraviny a uvařit si kotlíkový guláš. Čím blíže jsme byli k Velké hoře Bohů, tím více jsme byli napjatí, jestli Bohové přijdou a naše dary je přimějí nám poskytnout ochranu.

Vše dopadlo dobře, Bohové nám předali svitky z březové kůry, na kterých byly napsány modlitby a také nějaké neznámé znaky. Při příchodu zpět do našeho indiánského tábora jsme našli raněného a ke kůlu přivázaného šamana. Sdělil nám, že naše tábořiště napadli Huróni a odvedli nám náčelníka. Jako výkupné za něj požadovali celé naše tábořiště. Naštěstí se naše kmeny nezalekly a po krátkém odpočinku a vydatném obědě, se vydaly do boje s Huróny, ze kterého vyšly vítězně díky modlitbám od Bohů. Týž den jsme se ještě dozvěděli, že naše svitky skrývají jedno tajemství, a že se

někde ukrývá poslední kousek, který nám pomůže hádanku rozluštit.

Po snídani kmeny hledaly poslední svitek, který je dovedl ke starému indiánskému pokladu. Po cestě indiáni plnili poslední zkoušky, tou největší bylo překonání útoku vos, kdy z boje vyšli někteří indiáni s pár štípanci. Nakonec však všichni došli až k cíli a od starého indiána dostali kousek pokladu. Poslední společně odpoledne na táboře jsme si užili při turnaji v ringu. Naši indiáni se ukázali jako velmi sportovně nadaní, s chutí a zapálením do hry. Čekal nás ještě slavnostní závěrečný oheň, společné zpívání a plnění skautského slibu.

Letošní tábor byl v poklidném duchu, děti si odnesly spoustu nových zkušeností a zážitků. Děkuji rodičům, kteří nám pomohli se stavbou i balením tábora, našim skvělým vedoucím, kteří si dokázali poradit v každé chvíli a kuchařkám za vydatné a chutné jídlo ☺.

Peťa

Dětský den „BEZ PRÁCE NEJSOU KOLÁČE“

Člověk si může plánovat co chce, ale počasí prostě neovlivní. Ještě dva dny před dětským dnem se nám sluníčko schovávalo za mraky a posílalo na nás jen dešťové kapky.

Chvíli jsme přemýšleli, že vše přesunem, ale nakonec jsme to riskli, sluníčko se taky umoudřilo a 20. 6. 2015 v 10.00hod. propukl na Lubné dětský den s názvem **BEZ PRÁCE NEJSOU KOLÁČE**.

Hned po příchodu se každý zaregistroval u vstupu na „Úřadu práce“, kde vyfasoval kartičku se jménem a mohl vyrazit do terénu.

Na jednotlivých stanovištích děti čekalo nějaké zaměstnání, tudíž si každý mohl vyzkoušet ať už práci keramika, řezníka, cukráře, instalatéra, puškaře či hasiče.

Po absolvování trasy děti čekaly odměny v podobě balíčku s cukrovinkami a jinými drobnostmi, špekáček a pití.

Ani rodiče nebyli ochuzeni a mohli si pochutnat na grilovaných pochoutkách, ke kterým neodmyslitelně patří čepované pivečko, či pro řidiče nealko nápoje.

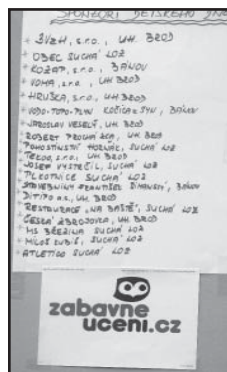
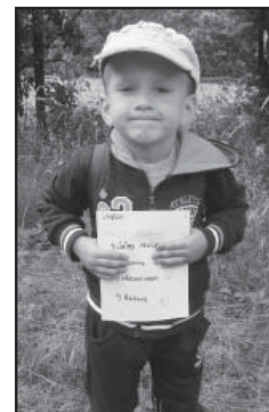
Když si děti odpočinuly, rodiče poklábosili a vylosovala se tombola, přijel pan Kašný z Bánova a udělal nám menší ukázkou práce s německými ovčáky.

Děkujeme všem, kteří nelenili a přišli se pohrát, pobavit a podpořit náš dětský den a už teď se těšíme na další.

Velké díky patří všem sponzorům, kteří se podíleli svými ať už věcnými, či finančními dary na dětském dnu.

Věra Kočicová
Jednatelka SDH Suchá Loz

HASIČI

Podzim roku 2015 a myslivost v Suché Lozi

Před několika málo dny skončilo letní období pro nás neúměrně horké, na které nejsme zvyklí. Rozpálené dny, dešťů skoro nic, suché a úmorné vedra, nepůsobili ani na náš organizmus příznivě. My jsme se měli čím občerstvit, zásoby tekutin všeho druhu jsme mohli si pořídit ve všech obchodech, nebo nabízeli občerstvení nejrůznější občerstvovací lokality. Horší to bylo ale se zvěří v honitbě. Potůčky vyschlé, přístup k vodě téměř nulový. Proto myslivci paměti své základní povinnosti, že je potřeba o zvěř řádně pečovat pořídili několik barelů, které rozřízali, aby z toho dostaly provizorní koryta a ta rozmístnili po honitbě podle určení a pravidelně doplňovali vodou.

V dnešních dnech už zelená vegetace zasychá a tak je potřeba doplnit krmící zařízení tak, aby zvěř byly dostatečně zazásobená na dobu zimního strádání. Proto se plní krmelce senem a v nejbližších dnech bude z peněz spolku zakoupeno jaderné krmivo, které bude taktéž rozvezeno po revíru podle velikosti zavěření dané lokality. A tak to

bude pokračovat s krměním až do jarních měsíců.

A podzim není jenom doba krmění, ale je dobou i lovu. U nás je to bohužel omezené, protože vlivem velkoplošného hospodaření, nasazení rychlých a širokozáběrových mechanismů, ale také i značným počtem predátorů ze vzduchu i dosti vysokým počtem pytláčicích koček je drobné zvěře velmi poskrovnu. I když jsme letos koupili a vypustili do honitby dovezené zajíce, tak zda se populace trochu zlepší, uvidí se na jaře. Nám zbývá jen odlov zvěře srnčí – podle schváleného plánu lovu bude už brzy ukončeno, a pak už nebude nic jiného než odlov zvěře dančí - do konce roku. A samozřejmě odlov zvěře černé, řepka

letos nebyla skoro žádná a kukuřice zemědělský podnik osévá tak nevhodně, že porosty kukuřice jsou v těsné blízkosti větrolamů nebo u lesa, takže odlov této zvěře není v průběhu roku možný. Jen v noci na čekané a to jen pro ty, kteří vydrží sedět dlouho do noci.

Vyvrcholením mysliveckých aktivit je hlavní hon ukončený poslední lečí s dobrým jídlem, hudbou, mnohdy i tancem a zpěvem. Je to i poděkování našim životním partnerům za to, co šidíme rodinu tím, že trávíme čas v přírodě, na čekané nebo i na honu. A je zde potřeba pro pohlázení duší našich partnerů - i za čas strávený v některé z místních občerstvovacích zařízení.

Závěrem chceme Vás, My myslivci ze Suché Loze, pozvat na Hubertskou mši, která bude v neděli 25. října v našem kostele. Stalo se již tradicí, že tato mše je nesena v duchu starých tradic, hudební přednes provedou opět trubci z Přerova a zpěvem doprovodí člen našeho spolku Jirka Gregovský. Pro věřící i nevěřící hluboký kulturní zážitek.

-ek

STEZKA HAJNÉHO ROBÁTKA

Již potřetí se koncem měsíce září konal naučně-soutěžní den pro děti i dospělé. Jako zázrakem po celý nedělní den bylo příznivé počasí. Přesto po předchozích deštivých přeháňkách byla soutěžní trasa přesunuta do vedlejších ulic naší obce.

Pro ty, kteří nevědí, o co se jedná, ve zkratce celou událost shrnu. Star i cíl celé soutěže je na fotbalovém hřišti. Soutěžní skupiny jsou libovolné. Někdy soutěží skupinka kamarádů, jindy rodiny. Na soutěžní trase se nachází pět stanovišť,

na kterých soutěžící mají za úkol rozeznat na ob-
rázcích flóru i faunu z oblasti Bílých Karpat. Na
stanovištích se rozeznávají druhy – bylin, stromů,
ryb, ptáků a zvěře.

Po návratu na hřiště probíhá ještě sportovní
klání v disciplínách Sucholožské olympiády, mezi
něž patří – hod tenisákem do mísy, hod gumákem
do dálky, skákání v pytli a slalom s vajíčkem na
lžici. Bohužel oproti druhému ročníku se muse-
la vynechat disciplína chůze na chůdách, protože
jedna nešťastná chůda zřejmě skončila v ohni.

Poté se všichni přítomní přesunou k ohni, kde
si opečou špekáčky. Děti dostanou odměnu za
soutěžní výkony a celé odpoledne je zakončeno
předáním diplomů nejlepším soutěžícím.

Tento rok se na prvním místě umístil tým
rodiny Hloušků, na druhém rodiny Mahdalové
a na třetím místě rodina Kunovská.

Sportovním dovednostem pak vévodil spojený
tým Vaculová-Smetanová.

Děkuji všem soutěžícím za jejich účast a všem
z organizační skupiny za obětované odpoledne.

BeVy

ZAČALA HOKEJOVÁ SEZÓNA

Tradičně prvním víkendem po letních prázdninách začíná našim amatérským hokejistům sezona. Jde už o 4. ročník v AHL (amatérská hokejová liga), kterou tuto sezonu hraje 14 mužstev.

V základní části se hraje jednokolově každý s každým, poté následuje vyřazovací systém – play-off.

Vítěz bude znám po dlouhé sezoně až koncem března. Hraje se na zimním stadionu v Uh. Brodě, pár zápasů i v Uh. Ostrohu. Většina týmů z popředí tabulky posílila, proto bude velmi těžké obhájit páté místo. Ale při troše štěstí sníme i o něco vyšších příčkách.

Jako každý rok se nejsme schopni před sezonou sehrát a do mistrovských zápasů jdeme bez jakékoli přípravy. Některé týmy mají sehráno i pět přípravných zápasů, anebo několikadenní soustředění na ledě. Kupodivu nám starty do soutěže zatím vycházejí.

Máme za sebou 4 utkání -2x výhra, 1x remíza-
1x prohra se skóre 21:10 a 7 body:

S. Loz- Kaňovice 5:0

Kontumačně, nepovolený start hráčů, ale i tak jsme vydřeli senzační vítězství 7:6.

S. Loz- Bánov 3:3

Po vedení 3:1 jsme zbytečně přišli o body.

S. Loz- Strání 5:6

Těžký zápas. Dvakrát jsme vedli, poté prohrávali o dvě branky. Srovnali jsme a 3 minuty před koncem ve vlastní přesilovce inkasovali rozhodující branku.

S. Loz- Scorpions z Uh. Ostrohu 8:1

Podle výsledku lehký zápas, ale opak byl pravdou. Po dobré obraně hře celého mužstva a kvalitního výkonu našeho gólmana jsme slavili vysoké vítězství.

Máme úzký kádr, proto bude těžké se celou soutěž držet na špici. Zatím jsme čtvrtí a nemůžeme si dovolit větší počet absencí hráčů. Je jasné, že celou sezonu neodehrajeme ve stejném a optimálním složení, ale není skoro možné a snadné v našem regionu sehnat volné a alespoň průměrné hráče. Kdo se na tuto soutěž cítí, ať přijde mezi nás.

Pavel Marek, Coach HC Suchá Loz

PŮL SEZÓNY JE ZA NÁMI

Jistě víte, že mužstvo mužů v loňské sezóně sestoupilo a nyní hraje Z:T „B“. Na začátku sezóny se opět sháněly posily do kádru - na hostování přišel hráč z Bánova - Roman Kotil a Zdeněk Krajčovič, který za naše mužstvo již hrál několik sezón. Mužstvo navíc získalo nového hráče - Milana Medůska z Korytné. Mužstvo ještě v průběhu sezóny doplnil Ondra Plesner - opět tradiční hráč. Tréninky byly fyzicky náročné, což se projevilo i ve hře, kdy mužstvo, fyzicky hosty přehrávalo, ale bohužel, to už je „tradicí“, vždy doplácelo na nedávání šancí. Výkony byly velmi nevyrovnané - buď předvedli výborný výkon, kdy jasně zvítězili nebo špatný výkon, takže to bylo nahoru a dolů.

Tabulka - 2015-2016							
Tým	Z	V	R	P	Skóre	B	PK
1 TJ Vlčnov B	10	6	3	1	23:14	21	0

2	SK Sokol Hradčovice	10	6	2	2	32:16	20	0
3	TJ Drslavice B	9	4	2	3	30:16	14	0
4	Sokol Suchá Loz	9	4	2	3	23:19	14	0
5	TJ Sokol Rudice	9	3	2	4	9:15	11	0
6	TJ Sokol Bystřice pod Lopeníkem	10	1	3	6	13:36	6	0
7	TJ Korytná	9	1	2	6	12:26	5	0

Za to naši žáci, hrají letos velmi dobře - v posledním zápase dokonce bojovali o první místo v soutěži, bohužel jim zápas nevyšel podle představ, tak přezimují na velmi pěkném druhém místě, pouze tři body za prvním. Poděkování patří trenérům za jejich ochotu a přípravu žáků a samozřejmě hráčům! Za zmínku ještě stojí, že nejlepší střelec soutěže je právě z našeho oddílu - Radek Jankůj, za což mu gratulujeme a přeje-me, ať se mu tak daří i v další části sezóny.

● Smuteční obřadní síň Suchá Loz ●

Smuteční obřadní síň v naší obci se stala pro většinu z nás už jakousi samozřejmostí pro důstojné rozloučení pozůstalých a známých s osobou, která opustila naše společenství- zemřela.

Pokusíme se v několika následných článcích dát dohromady to, co předcházelo její výstavbě. Nejprve vzpomínka na to, jak to vypadalo ještě v letech sedmdesátých minulého století a předtím.

Člověk když zemřel, tak do doby jeho pohřbu - to bylo i několik dní, byl uložen do rakve a byl přechováván v domě, v jedné místnosti, kde bydlel. U rakve celou dobu hořela svíce, okno bylo otevřené, ostatní místnosti obývali ostatní příbuzní. V zimě to nebyl žádný problém, chlad zvenčí stačil udržovat mrtvolu v nerozkládajícím se stavu. Horší to bylo v létě, kdy teplota místnosti a ještě hořící svíce napomáhali probíhajícímu rozkladu a jeho znatelnými

doprovodnými jevy - zápachem rozkládajícího se lidského těla. Opravdu nedůstojné a nemluvíme i o tom, že nehygienické pro pozůstalé.

V letech 60.tých minulého století stál v čele obce pan Martin Beníček jako předseda MNV pro ty mladší Místní národní výbor. Mimo jiné se zabývala tehdejší rada MNV i otázkou zaměstnanosti v obci. Dnes už z neznámých důvodů došlo na jednáních mezi vedením obce a vedením n.p. Kras Brno ke zřízení v Suché Lozi šicí dílny, kde pracovalo v jednu dobu více jak 20 místních žen. Otázka dojíždění, otázka ztrátového času dojížděním a i otázka posunu pracovní doby ve prospěch zaměstnaných žen byly více než obrovská výhoda. Při jednáních s vedením Krasu z Brna při dobrém pohoštění a hlavně při skleničce sucholožského průzračného moku, který

při potřeptání vytváří na hladině kouzelný řetízek, a rozvazuje jazyky a mozky, padla zřejmě i problematika nedůstojného se rozloučení s našimi spoluobčany. A protože zřejmě vedoucí pracovníci z Brna měli i další svoje známé v Brně, kteří zastávali vyšší funkce, tak se zrodil kompletní projekt na Smuteční obřadní síň, který na jednotlivých státech kompletní projektové dokumentace měl jasně napsáno **Smuteční obřadní síň Suchá Loz - Zbrojovka Brno n. p. - datum vyhotovení XII/ 73.**

Tato dokumentace je v téměř kompletním jednom paré založena v archivu OU Suchá Loz.

A pojďme dějinami obce dál.

Začátkem 70.tých let došlo z politických důvodů - nástupem normalizace k zásadním změnám ve vedení obce. Do funkce předsedy MNV se dostává Ota Gazdík jako předseda

a je vyměněna celá rada MNV. V té době pro jakoukoliv výstavbu v obci platil zákon – stavit jedine v AKCI Z!! Vysvětlím: Vypracuje se projekt stavby, stát z projektované částky poskytne 75 % financí, (přes okresní národní výbor), ostatní musí odpracovat zdarma obyvatelé obce.

Další podmínka – výstavba zařízení občanské vybavenosti je upřednostňována pro spádové obce. To byly obce s větším počtem obyvatel, kam měly ty okolní menší směřovat a organizovat svůj život. Pro nás to byl určen Bánov,

kteřý byl finančně zvýhodňován, a kam se směřovala i bezplatná povinnost menších obcí s brigádnickými povinnostmi (např. v Bánově výstavby zdravotnického střediska kam chodili naši občané zdarma pracovat).

A je zapotřebí upřesnit ještě jeden pojem, který vládl nad děním v obci. A tím termínem pro celé volební období byl VOLEBNÍ PLÁN NF. Před volbami do místních orgánů předkládaly všechny politické strany a složky v obci návrhy na to, co by se mělo v obci v následujícím volebním období

vystavit nebo pořídit. To se předkládalo pak na ONV, který s konečnou platností v rámci svých prostředků (a známostí) rozhodl, co se bude stavět, a co se vypustí.

A tak se několikrát za sebou do volebního programu NF v Suché Lozi uvedl jako životně důležitý a řádně zdůvodněný návrh na výstavbu smuteční obřadní síně. Vždy byl zamítnut s odůvodněním, že **Suchá Loz není spádovou obcí!**

*Napsal Ing. Michal Gregárek
Pokračování bude v dalším
čísle Sucholožských listů.*

Sladká Francie - překrásná Provence

První velká a nejuvš zajímavá cesta mne svedla na jih Francie – oblast, která je známá svou krásou a romantikou, místem odkud vyšlo mnoho velkých umělců – básníků, spisovatelů a výtvarných umělců. Zemí ve středomoří s příjemným klimatem, velkým množstvím historických míst a památek, s krajinou vůně a fialové krásy levandulových polí, proslulého vína Chateau nef du Papp a příjemných obyvatel.

Na začátek musím ale zdůraznit jediný záporný a nepříjemný zážitek, který trochu zkalí celkový dojem, je cesta tam i zpět, starým českým autobusem Karosa, nijak neupravený pro nějaké pohodlí na dlouhé cesty, ale vše se pak zmazalo těmi nádhernými prožitky. A tak otláčený „celý člověk“, nevyspaný a utrásený, je zbaven jako mávnutím kouzelného proutku té únavy, když patří na kouzelné, bílé vesničky, sady nektarinek, pomerančů a ovoce, nízkých vinohradů, obtěžkaných těžkými štrápci proslulého červeného. Omamná vůně levandulových polí s kýčovitou zelení krajiny a nefalšovaným ultramarinem oblohy, dokáže člověka ještě této krásy neznalého, přivést k nádherným a vznešeným pocitům, navozující lidskou mysl k fantazírujícím a povznášejícím myšlenkám.

Přesladká, voňavá Provence.

Vinice obtěžkány velkými sladkými hrozny, vesnice z růžového vápence, na každém kroku se setkáváte s dávnou historií – od doby římské Pont de Gard, starořímský aqvadukt v jehož stínu jsme rozbili své stany a ve vlnách studené Rhony jsme svažovali svá unavená těla. Ve skalních jeskyních vytesaných v růžovém vápenci, který se těžil na stavbu papežského chrámu Avignonského, naslouchali jsme vystoupení umělců a představovali si nelitoostné boje gladiátorů v amfiteátru v Nimes. Mezi tím obdivujete stále zelené duby a další stromy a keře a pak prožíváte nezapomenutelný relax v opevnění městečka Aquies Mortes, kde opravdový společenský život začíná ve večerních hodinách a končí nad ránem.

My samozřejmě musíme do stanů dřívě, protože máme budíček kolem osmé ráno, abychom mohli zase ze sedel našich kovových ořů obdivovat na kopcích třeba hrad Tarascon a zase se pak vnořit do lesů a konečně zažít trochu stínu a osvěžujícího vánku. Přes pohoří Apilles Mouries kolem tajemného kláštera Senanque a středověkého hradu Gordes .V ST Remách zúčastnili místního folkloristického festivalu, kde jsme vzbudili velkou pozornost a navázali mnohá přátelství, když jsme jim tam zazpívali naše krásné

moravské písničky. Na druhý den jsme zase obdivovali býčí zápasy, od španělských trochu odlišných – v malých arénách a bez zabíjení býků.

Nohy pomalu těžknou a tak už s vehemencí daleko menší se šplháme do kopců, kolem zříceniny Saint Pantaleon, abychom znavenému tělu nechali odpočinout v příjemném lesíku u obce Rousillion, ale pře spaním ještě mohli obdivovat červenou půdu v této oblasti. Odsud pak znovu do strmých srázů Fontain de Vaclouse z jejichž skal protéká říčka stejného jména s ledovou vodou (v tom vedru 10 stupňů je to jak z ledničky). Ta protéká Ardešským kaňkem a vy můžete z výšky asi 60 m obdivovat vodáky, kteří se tam dolů jeví jako malinkaté tečky.

A nakonec to nejlepší. Monte Vantoux . Šestatřicet kilometrů po trase jedné z horských etap slavné Tour, se stoupáním někdy až 10 %, bez serpentín jen s dlouhými oblouky a otevřenou slunci. Teče z nás jako z okapové roury (divím se, kde se ještě ve mně vzal pot), po půlce občas šlapeme „pěšo“ - cca kilometr, pak zase nasedám. Ale vrcholu jsme nedosáhli – naše parta starých pánů - jsme rozhodili svá vy-

ždímaná těla pod piniemi a obdivovali pár mladých nadšenců, jak ten krátký zbytek (cca 6 km) zdolali. A vůbec nám to nepřišlo líto. Prostě odešly nám síly.

Ale cesta dolů byla zato přímo fantastická. Povrch silnice upravený na naše poměry přímo pohádkově, z levé strany svah skalnatý s pestrou zelení, po pravé straně úchvatný pohled do doliny a dálav s obrovskými lány levandule, jejíž omamná vůně stoupala až k vám. Zdálo se nám, že se snažíte jako v nějaké pohádce s hůry na pevnou zem.

Nakonec zbyla zase jen ta protivná cesta autobusem, ta se však daleko vyvážila vzpomínkami do dnes živými a překrásným. Na vše, na krajinu i na kamarády, s nimiž se už nikdy nevidím, jen pár pozdravů a pohlednic občas zaslaných a každý zase dle svých přání. Kola se však stále točí.

A v zahradě si přivoním ke keřům levandule a smočím svůj ret v červeném bordó (sucholožském), vypěstovaném na zdech a štítě mého domu a tak se nechám unášet vzpomínkami na ten krásný kout sladké Francie – a votr santré !!!

-jg-

Rok 2015

- 70. výročí ukončení druhé světové války

Počátkem května tohoto roku 2015 jsme si připomněli 70. výročí ukončení 2. sv. války. U této příležitosti proběhlo v naší obci několik přednášek a výstav, které měly zmiňované období připomenout a přiblížit. Celý blok byl ukončen v neděli slavnostním průvodem k pomníku J. J. Bukotkina.

Děkuji za obětavou pomoc Miroslavovi Hornákovi a Rudolfovi Mahdalovi z Bánova, kteří poskytli předměty pro výstavu. Sami pak v dobových uniformách prováděli výstavou a provedli čestnou salvu u zmíněného pomníku.

Rád bych v několika řádcích velmi stručně nastínil okolnosti, jež vedli vzniku nejkrvavějšího válečného konfliktu. V dalších Listech budou navazovat články o vývoji války v Evropě a následně o osvobození Československa.

Předzvěsti války

Její počátky paradoxně hledíme již na konci 1. sv. války v mírovém (Versaillském) uspořádání světa ve 20. a 30. letech 20. století. Na Německo, jako na hlavního viníka vypuknutí 1. světové války, padla největší tíha válečných reparací a dalších opatření, které měly vést k tomu, že Německo již nikdy v budoucnu nemělo mít významnější politickou a vojenskou moc ve světovém uspořádání.

Opak se stal pravdou. Právě neúnosné podmínky ze strany vítězných mocností zapříčinily radikalizaci politiky v Německu. Několik dalších událostí (obsazení Porúří 1923, hospodářská krize 1929) pak vedlo k nástupu Adolfa Hitlera k moci v roce 1933.

Již pět let po nástupu k moci 12. března 1938, obsazuje bez

větších obtíží Rakousko (operace Fall Oto, tzv. Anschluss). Dalším cílem se pak stalo Československo (operace Fall Grün).

Ohrožení Československa

Již 20. května 1938 pořádala německá armáda cvičení o síle

dvou armád v blízkosti našich hranic, den na to proběhla částečná mobilizace o síle 371 tisíc mužů. Poté se situace uklidňuje. Vyostření nastává 12. září 1938, kdy Hitler hrozí Československu válkou. Následující den je potlačen henleinovský pokus o puč, při kterém je přepadena několik četnických stanic, ve kterých jsou povražděni četníci.

Několik dní nato, 23. září 1938 je vyhlášena všeobecná mobilizace, při které byly do zbraní povolány záložní ročníky 1898 – 1916 o síle 1 250 000 mužů. Přestože vojáci byli připraveni položit za svoji zem i život, již nějakou dobu věděl prezident Edvard Beneš, že pokud nás nepodpoří spojenci, nemáme v nastalém konfliktu s Německem velkou šanci a navíc, jak bylo neustále ze západu zmiňováno, bychom byli považováni za viníka války.

Nutno podotknout, že mobilizačního rozkazu uposlechlo v určitých oblastech až na 70% německy mluvícího obyvatelstva.

Mnichov

A v noci z 29. na 30. září se vyplnily nejhorší obavy. Na iniciativu Benita Mussoliniho byla v Mnichově svolána schůzka, které se za mocnosti zúčastnili - Neville Chamberlain (Velká Británie), Édouard Daladier (Francie), Adolf Hitler (Německo), Benito Mussolini (Itálie). Hlavním tématem bylo řešení československé otázky. Neustálý nátlak Hitlera na to, aby

Československo odstoupilo Německu území, na kterém žije více než 50% německého obyvatelstva a postoupení dalšího území Polákům a Maďarům, by znamenalo faktický zánik Československa.

Naprostou arogancí ke všem mezinárodním úmluvám a demokratickým myšlenkám se této schůzce nezúčastnili zástupci Československa. Ti sice byli pozváni, ale na samotné jednání nebyli vpuštěni, celou dobu museli čekat a bylo jim oznámeno až konečné řešení. O nás, bez nás!

Vlastní spojenci se od nás odklonili a s úsměvy do světa hlásili, jak zachránili mír v Evropě. Bylo nám nařízeno do 10. října odstoupit požadované území, jinak budeme považováni za viníka následného válečného konfliktu.

Pod tíhou stávající politické situace v Evropě byla odvolána mobilizace, opuštěno považované území a prezident republiky Edvard Beneš rezignoval.

Druhá a třetí republika

Novým prezidentem byl zvolen prezident nejvyššího správního

soudu Emil Hácha. Následovalo smutné období, kdy jsme ještě 30. září museli odstoupit Těšínsko Polsku a 2. listopadu jižní Slovensko a Podkarpatskou Rus Maďarsku.

Necelý půlrok po Mnichovu se 14. března 1939 pod patronátem nacistického Německa se odtrhuje od Československa Slovensko a vzniká Slovenský stát.

Následující den je vše dovršeno a německé jednotky obsazují zbytek Čech a Moravy a 16. března vzniká Protektorát Čechy a Morava.

Bez jediného výstřelu jsme darovali výstroj a výzbroj 42 československých divizí. Obsazením zbrojního průmyslu o čtvrtinu vzrostla produkce zbrojovek v Německé Říši a získali i zlaté rezervy Československé banky.

To stačilo Hitlerovi na dozbrojení německé armády pro následný konflikt, který na sebe nenechal dlouho čekat.

Dne 1. září 1939 ve 4.45 hod. napadla německá vojska Polsko, čímž začíná 2. světová válka (operace FALL WEISS).

BeVý

Maruška z návrší

Začínal krásný podzim a právě propuklo babí léto, bylo k poledni a sluníčko začínalo celou svou energií rozehrávat krajinu. Na úpatí Bílých Karpat šla po chodníčku žena do nížiny, kde kdysi stávala tvrz Uherského vladky, a zůstala u potůčku. Vedle

ní statný kořenový topol, který tu vysadily některá z karavan, která tu kdysi procházela. Jeho koruna byla obrovská, a co do šíře nebylo v okolí stromu jemu rovného. Jarní alpské větry mu začínaly amputovat větve.

Stará žena, o níž jsem se málem zmiňovat přestal, kráčela o holi, kterou ještě vlastně ani nepotřebovala. Sedla na velký kámen při potůčku pod topolem a začala kráčet v myšlenkách po cestě svého života. Svoje zrození znala jen z matčina vyprávění. Když se počátkem první republiky roku 1926 narodila, otec ještě v noci přivezl na samotu své dobré zámožné přátele z nejbližší vesnice a oslavovali všichni ještě druhý den do večera (hospodářství měla na starosti matka po dobu oslav, hlavní dům u cesty byl postaven v roce 1936). Najednou sebou cukla, téměř nad ní se ozval skřek, ale byla to jen straka, která z trní rostoucího na tvrzi vyvedla koncem června svou rodinu, byla zvědavá, chvíli na ni nahlížela a pak se vydala na své cestě po potoku vzhůru. Vzpomínala, jak s děvčetem z nedaleké samoty mlýna kamarádila, jak si na zahradě pod stavením vily pampeliškové věnečky. Její rodný dům byla bílá samota, která formovala i její duši.

Otec byl tvrdý chlap, ale při konfiskaci v padesátých letech byl uvězněn, protože svůj majetek, který měl velkou hodnotu, chránil fyzicky. Když se vrátil z arestu, už to nebyl ten člověk, byl psychicky zlomen a všeho se bál. Majetek byl fuč, včetně koní, krav a vepřového. Hospodářské náradí a techniku, včetně krásné výletní bryčky ženy rozprodaly, aby měly z čeho žít. Zanedlouho otec, který ztratil majetek i přátelství všech vlivných kamarádů, zemřel. Zůstala tu už dospělá dívka s nemocnou a beznadějí poznamenanou matkou sama. Za pár let po otci zemřela i matka, byla z toho v šoku, ale doopravdy se z toho již nikdy nevzpamatovala.

Dům se stodolou i kamennými zdmi kolem stavení zatím časem neutrpěl. Musela se vydat za prací mezi lidi osmdesátých let a nevěděla, jak s nimi komunikovat, když dosavadní život žila na samotě. Jednou v životě poznala lásku, byla však pouze platonická, protože se bála otce, který ji chtěl vdát za zámožného nejlépe sedláka. Vždy říkával: Když jsme jako děti se stavili občerstvit alespoň vodou, zavedl nás do maštale a prohlásil „tato jalovice padne na svatbu“. Jalovice byla tyrolského plemene a byla široká v pleci.

Znovu se v myšlenkách vrátila ke své poslední lásce, bylo to ve čtyřicátých letech, kdy jí byla nabídnuta práce posluhy a pradelny na nedalekém statku, pro německou ubytovnu a kancelář, který měl tehdy statek, pod nucenou správou pro říši. Šofér německého důstojníka tam převážel nějakého obrsta, který se tam zdržel na účtech několik dní. S tímto šoférem se seznámila a zamilovala se do něj. Zřejmě to byla jen láska platonická, protože po lidech, kteří tam

chodili na práci, se nic nešeptalo. Končila válka a v dubnu roku 1945 tento voják jménem Lotter Hans byl zasažen nedaleko Pavlínina domu ruskou střelou při odjezdu vojenské skupiny a prchali před Rusy.

Její oči se zahleděly do dále, kde skončil život muže, který byl první i poslední její láskou. Přešla na druhou stranu potůčku a vykročila na sever od staré tvrze ke štětované silnici podle starých topolů evropské odrůdy, větve položeny níže na mohutných kmenech se začínaly přebarvovat podzimním zlatem. Před očima měla mírný svah táhnoucí se doleva k městečku v délce něco kolem půl kilometru, na kterém měl ještě před sto padesáti lety vinohrady založeny kdysi uherskou šlechtou Josefem Pállfym. Podle pisatele nově upravených mír odb. Hájka tyto vinohrady na čupecch měly 9 jiter v přepočtu asi necelé 3 hektary rozlohy. Později měli v nájmu tyto vinohrady brá Márové, zřejmě též z jihu pocházející šlechta. Přišla k silnici a odbočila k domu, ale za můstkem se znovu zastavila u hrobu Hanse, vzpomněla, jak tam ležel s otevřenými očima a vánek si pohrával s jeho vlasy. Na hrudi měl krev a evidenční známku měl utrženou. V očích se jí objevily slzy, ve tváři jí chyběla růž, kterou mívala za mlada. Pokožku na tváři měla hladkou jakoby ošetřenou voskem, což bylo dílem úzkosti ze samoty, která jí byla přiřknuta osudem. Znovu se vrátila do reálu, položila ku hrobu kytku podzimních kvítek polních. Na hrob viděla z podkroví a za mlada dávala ku hrobu na jaře a v létě kytky a vždy při této příležitosti k večeru svíčku. Světýlko vždy smutně plálo, jako by bylo spojeno s duší zemřelého. Došla k rodnému domku, vešla do zahrady a sedla pod lípu na starou lavičku. Chvíli hleděla na západ slunce, které rychle spěchalo na opačnou stranu zeměkoule, kde bylo očekáváno celou přírodou a taky lidmi, kteří jako všude na světě dostanou svůj díl štěstí, radosti, smutku a všeho, co jim může život prostrít v jejich údělu.

Vešla do domu, uchystala si něco k jídlu, ale nechutnalo jí. Pozamykala vchody, padla na ni únava a usedla k televizi. Při programu začala podřimovat, program ji nezajímal, počala na ni dosedat úzkost ze stáří, které prožívala, tak těžce to na ni nedosedlo jako dnes. Najednou strach i úzkost ze samoty zmizel. Příjemné teplo jí začalo procházet tělem, usnula se široce otevřenými očima. Hromnici, kterou měla pro případ nejhorší, ležela nedaleko ruky na polici. Osud to tak chtěl a byl k ní krutý. Její rod na samotě byl odsouzen odejít po přeslici. Takto ji našla sousedka druhý den ráno, která jí občas chodila pomoci s úklidem.

Beníček Antonín

Suchá Loz plná strašidel

